

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

(Πέμπτη, 9 Ιουνίου, 2010)

Λαέ της Θεσσαλονίκης!

Πάλης ξεκίνημα, νέοι αγώνες, οδηγοί της ελπίδας τα νιάτα της Ελλάδας, που ξεχύθηκαν στις πλατείες από το Σύνταγμα ως τον Λευκό Πύργο φωνάζοντας ΟΧΙ στο Μνημόνιο, Έξω η Τρόικα, Κάτω η Κυβέρνηση της μειοδοσίας και του ξεπουλήματος.

Και μετά ήρθε η ώρα του Λαού. Πρώτα στα Προπύλαια στην Αθήνα με τους 50.000 Αθηναίους και τώρα στην Πλατεία Αριστοτέλους, στην λαομάνα Θεσσαλονίκη. Έτσι κι εμείς, όπως ως τώρα φωνάζαμε «ΟΧΙ στο Μνημόνιο», ας βροντοφωνάξουμε σήμερα «ΟΧΙ και στο Νέο Μνημόνιο», που θα βάλει το μαχαίρι ακόμα πιο βαθιά στις σάρκες του Λαού και που αυτή τη στιγμή φέρνει το σχετικό νομοσχέδιο στη Βουλή η Κυβέρνηση για να ψηφιστεί.

Γι' αυτό το λόγο κι εμείς διαλέξαμε αυτό το ιστορικό μετερίζι, τη Θεσσαλονίκη των αγώνων, για να στείλουμε στην Αθήνα ένα ηχηρό μήνυμα: Έλληνες Βουλευτές, Αρνηθείτε να πείτε ΝΑΙ σ' αυτό το νέο έγκλημα σε βάρος του Λαού και της Πατρίδας.

Από το καλοκαίρι του 2009 και όλο το 2010 έως σήμερα, βιώνουμε στην πλάτη μας τα αποτελέσματα της τελικής φάσης με την οικονομική και κοινωνική μας εξαθλίωση, που εκπορεύεται από τα διεθνή κέντρα οικονομικής και πολιτικής εξουσίας που στοχεύουν στην παγίωση της παγκοσμιοποίησης.

Προηγήθηκε το χτύπημα του νεοελληνικού πολιτισμού με την εξάλειψη από την εθνική σκηνή των επιτευγμάτων της δεκαετίας του '60, με την άνθιση της Τέχνης, της Ποίησης και της Μουσικής και την αντικατάστασή τους με τα σκουπίδια της διεθνούς και της ντόπιας υποκουλτούρας.

Το χτύπημα συνεχίστηκε και συνεχίζεται μέχρι σήμερα με την προσπάθεια να διαγραφεί η ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά, η εθνική μας ταυτότητα, ακόμα και η γλώσσα μας η ελληνική. Μήπως πριν λίγα χρόνια ένας εν ενεργεία υπουργός δεν πρότεινε να αντικατασταθεί η ελληνική γλώσσα με την αγγλική; Μήπως δεν επιχειρήθηκε με το βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού να ξεκινήσει αυτή η διαστρέβλωση από τις νέες γενιές; Μήπως δεν είδαμε προχτές στο ΣΚΑΪ να κακοποιείται η Μνήμη του 1821; Μήπως δεν είδαμε τη σημερινή Κυβέρνηση να αλλάζει τους τίτλους των Υπουργείων, μόνο και μόνο για να φύγουν οι λέξεις «Έθνος», «Μακεδονία» και «Αιγαίο»;

Στις ίδιες αιτίες οφείλεται και η πολιτική του ενδοτισμού που εφαρμόζεται σήμερα. Λ.χ. το Σχέδιο Ανάν εξακολουθεί να αποτελεί απειλή για την Κύπρο. Δεν είναι μήπως ο υπουργός των εξωτερικών ένας από τους συντάκτες του Σχεδίου; Γνωρίζετε μήπως ότι το Μνημόνιο το συνέταξε το αγγλικό γραφείο που είχε συντάξει και το Σχέδιο Ανάν; Το ίδιο φαρμακερό φίδι.

Σε σχέση με το Αιγαίο, δεν έχει μήπως παραχωρηθεί ο εναέριος έλεγχος του Ανατολικού Αιγαίου στους Τούρκους; Ενώ απαγορεύεται στην πολεμική μας αεροπορία να πλησιάσει πέρα από 2 μίλια τα ελληνικά νησιά; Όμως οι παραχωρήσεις προς την Τουρκία δεν έχουν τέλος. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που δεν προχώρησε στη δημιουργία της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) έπειτα από απαίτηση των Τούρκων και των Αμερικανών.

Ενώ οι εθνικιστικοί κύκλοι της Τουρκίας και της Μειονότητας πανηγυρίζουν ανεμίζοντας τις σημαίες της Δυτικής Τουρκικής Θράκης, η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα για να εμποδίσει την προκλητική προπαγάνδα του Τουρκικού Προξενείου στην Κομοτηνή. Μήπως δεν είμαι εγώ πρώτος που στα 1985 πήρα την πρωτοβουλία για τη δημιουργία Επιτροπής Ελληνοτουρκικής Φιλίας; Κι από το 1974 αγωνίζομαι

για τα δικαιώματα της Μουσουλμανικής και της Πομακικής Μειονότητας. Όμως άλλο το ένα κι άλλο το άλλο. Όταν η Τουρκία δεν σέβεται την εδαφική μας ακεραιότητα, είμαστε υποχρεωμένοι να υπερασπίσουμε τα δικαιώματα της πατρίδας μας. Και όχι να υποχρεώνουμε τους Πομάκους να μιλούν Τούρκικα, όπως κάνει σήμερα το Υπουργείο Παιδείας και να κάνουμε τα στραβά μάτια όταν η μουσουλμανική μειονότητα ξεχνά ότι αποτελεί τμήμα της ελληνικής επικράτειας και προβαίνει σε απαράδεκτα εθνικιστικά ξεσπάσματα. Ενώ ταυτόχρονα ελλοχεύει ο κίνδυνος για ένα αναπόσπαστο τμήμα της Ελληνικής Επικράτειας, όπως είναι η Θράκη.

Την ίδια ενδοτικότητα βλέπουμε να τηρεί η Κυβέρνηση απέναντι στις συνεχιζόμενες προκλήσεις των εθνικιστικών κύκλων των Σκοπίων και της Αλβανίας. Με τελευταία ενέργεια τον αφοπλισμό των εθνοφυλάκων στα Βόρεια σύνορα. Φυσικά δεν θα μας απασχολούν οι λεονταρισμοί των μεν που ζητούν την Ήπειρο από τα σύνορα ως την Πρέβεζα και των δε που ζητούν την Δυτική και Κεντρική Μακεδονία ως τον Όλυμπο και που θεωρούν την Θεσσαλονίκη ως πρωτεύουσα της Σκοπιανής Μακεδονίας, που όπως λένε, «σήμερα ... στενάζει υπό ελληνική κατοχή»! Όμως πίσω απ' αυτά τα δύο κράτη γνωρίζουμε ότι βρίσκονται οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ και είναι αυτοί που εμπνυχώνουν και βοηθούν τους εθνικιστικούς κύκλους. Είναι οι ίδιοι που διαλύσανε τη Γιουγκοσλαβία και διαμελίσανε τη Σερβία δημιουργώντας το Αλβανικό Κόσοβο. Γιατί η πολιτική τους αποβλέπει στη σαλαμοποίηση των Βαλκανίων και κάτω απ' αυτό το πρίσμα οφείλουμε να ανησυχούμε και να παίρνουμε μέτρα που να ενισχύουν την εθνική μας ασφάλεια και όχι να ενισχύουμε με τη στάση μας -όπως κάνουν σήμερα- τα σχέδια των ακραίων Αλβανών, Σκοπιανών και Τούρκων και να κάνουμε πως δεν γνωρίζουμε τον ανθελληνικό ρόλο των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, που συστηματικά ενισχύουν τους εχθρούς μας. Στην Κύπρο, στο Αιγαίο, στη Θράκη, στην Βόρειο Ελλάδα. Γι' αυτό κι εμείς λέμε ότι χρειαζόμαστε ένα νέο αμυντικό δόγμα, εντελώς δικό μας, μιας και οι σύμμαχοί μας έχουν προ πολλού συμμαχήσει με τους χειρότερους εχθρούς μας.

Κι αφού αυτή η επίθεση εξακολοθεί να μας χτυπά τον πολιτισμό, την ιστορία, τα εθνικά μας δικαιώματα και να απειλεί την εθνική μας ασφάλεια, πέρασε τώρα στο τελευταίο της στάδιο, που αποβλέπει στη συντριβή του κοινωνικού μας ιστού και στη μεταβολή μας σε χώρα ανέργων και εξαθλιωμένων, ώστε να μην είναι ικανή να προβάλλει αντίσταση στην εισβολή των ξένων αρπαχτικών οικονομικών κύκλων, με στόχο την ολοκληρωμένη λεηλασία του πλούτου της χώρας μας. Χωρίς να εξαιρούνται τα μνημεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Όσο και να φαίνεται απίθανο, οι Έλληνες που υπογράψανε τη δανειοληπτική Σύμβαση, παραδώσανε συνειδητά μαζί με τον υπόλοιπο πλούτο και τα αρχαία μας Μνημεία.

Πριν λίγες μέρες, ο Πρόεδρος της Ευρώπης Άγγλος ευγενής κ. Ρομπεϊ, δήλωνε στην τηλεόραση «Συνεδριάσαμε κεκλεισμένων των θυρών και αποφασίσαμε σχετικά με την υποθήκευση της Ελλάδας. Οι αποφάσεις μας προς το παρόν είναι μυστικές».

Αγαπητοί φίλοι,

Πιθανώς να έχω αλτσχάιμερ -όπως ισχυρίζονται μερικοί- και γι' αυτό ίσως νοιώθω την ανάγκη να πάρω τη μαγκούρα μου και να πάω εκεί, στη φωλιά του λύκου, που συνεδριάζουν τα νέα μας αφεντικά, για να τους δείξω ποιοι είναι οι αληθινοί Έλληνες...

Αν νομίζουν ότι οι Έλληνες μοιάζουν μ' αυτούς που φορούν γραβάτα και που οι δικοί μας τους αγκαλιάζουν λέγοντας από μέσα τους «Σφάξε με Αγά μου ν' αγιάσω», κάνουν λάθος.

Έχω πει κι άλλη φορά, ότι ο Έλληνας, καθώς είναι πολυμήχανος, όταν δέχεται επίθεση από κάποια ισχυρότερη δύναμη, υποχωρεί, υποχωρεί, υποχωρεί για να κερδίσει χρόνο. Όταν όμως φτάσει στον τοίχο και καταλάβει ότι τελειώνουν τα ψέματα, τότε γίνεται είτε ήρωας είτε ραγιάς. Σ' αυτή τη φάση βρισκόμαστε σήμερα. Δεν έχουμε φτάσει ακριβώς στον τοίχο αλλά κοντεύουμε. Και όσο πλησιάζουμε, τόσο περισσότερο θα ξεχωρίζουν οι ραγιάδες από τους Έλληνες. Γιατί να μην ξεχνάμε ότι τον καιρό του Αλβανικού πολέμου και της Εθνικής Αντίστασης, ο Ουίνστον Τσώρτσιλ είπε στο αγγλικό κοινοβούλιο «Ως τώρα λέγαμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες. Από δω και πέρα θα λέμε ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».

*

Ας γυρίσουμε όμως στην σκληρή πραγματικότητα.:

Στις εκλογές του Οκτώβρη του 2009 η Ελλάδα ήταν άρρωστη. Τότε εμφανίστηκε ο Γιώργος Παπανδρέου επί κεφαλής του ΠΑΣΟΚ και για να πάρει τις εκλογές, μας είπε ότι υπάρχουν λεφτά και ότι θα κάνει την Ελλάδα μια Δανία του Νότου. Ο Λαός του έδωσε 11 μονάδες πάνω από τη Ν.Δ. Όμως από τη στιγμή που έγινε Πρωθυπουργός, εγκατέλειψε τον άρρωστο στην τύχη του έχοντας ήδη συμφωνήσει κρυφά με τον Στρος Καν για το ΔΝΤ. Όμως για να μας οδηγήσει στο ΔΝΤ και στην Τρόικα, έπρεπε πρώτα να φτάσουν τα επιτόκια δανεισμού τόσο ψηλά, ώστε να μην μπορούμε πια να δανειστούμε με τους συνηθείς όρους όπως κάναμε ως τότε. Φρόντισε λοιπόν, με τις δηλώσεις τις δικές του, του Παπακωνσταντίνου και του Προβόπουλου, να τρομάξει τις διεθνείς αγορές γνωρίζοντας πως θα σπεύσουν να ανεβάσουν τα επιτόκια, ώστε να οδηγηθούμε σε οικονομική ασφυξία και έχοντας συμφωνήσει, όπως είπα, με το ΔΝΤ, να μπορεί να βάλει στον ελληνικό λαό το εκβιαστικό δίλημμα: Από τη μια μεριά ο θάνατος από οικονομική ασφυξία. Από την άλλη η ζωή με τη μάσκα του οξυγόνου του αμερικανικού ΔΝΤ. Ποιο όμως είναι αυτό το ΔΝΤ; Είναι μια συνηθισμένη Τράπεζα; ΟΧΙ! Αν οι ΗΠΑ έχουν ένα χαλύβδινο βραχίονα, την Πολεμική Μηχανή, ο άλλος, ο οικονομικός βραχίονας, είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Άρα να μας βάλει ουσιαστικά κάτω από τον απόλυτο έλεγχο των ΗΠΑ και της Ευρώπης των Τραπεζών.

Μπορούσε η Κυβέρνηση να συνεχίσει άνετα να δανείζεται με το συνηθισμένο επιτόκιο που πλήρωναν όλες οι Κυβερνήσεις, του Καραμανλή, του Ανδρέα, του Μητσοτάκη, του Σημίτη και του νέου Καραμανλή. Άλλο αν φόρτωναν με τόκους τις μέλλουσες γενιές. Μήπως το ίδιο δεν κάνει και τώρα; Όμως μ' αυτόν τον συνηθισμένο τρόπο η ζωή θα κυλούσε με τις ίδιες δυσκολίες, χωρίς να φτάσουμε στο δίλημμα «Τρόικα ή θάνατος»! Άλλοτε λέγαμε «Ελευθερία ή θάνατος». Φτάσαμε τώρα -ή μάλλον μας φτάσανε- στο κατάντημα να ταυτίζουμε την Ελευθερία με την ξένη εξάρτηση! Ο ταχυδακτυλουργός Γιώργος Παπανδρέου τα κατάφερε να αναποδογυρίσει όλες τις αξίες, δηλαδή να παρουσιάζει την Τρόικα ως Ελευθερία. Το Μνημόνιο ως Λύτρωση. Την ύφεση ως ανάπτυξη. Την απόγνωση ως ευτυχία. Την ανεργία ως κοινωνική επιτυχία. Την φτώχεια ως πλούτο. Και την υποδούλωση ως απελευθέρωση. Και έτσι κατόρθωσε για ένα ολόκληρο χρόνο να μας εγχειρίζει χωρίς αναισθητικό!

Βρήκε όμως έδαφος πρόσφορο να μας προκαλεί χωρίς να βρίσκει ουσιαστική αντίσταση. Και έπρεπε να περάσει ένας χρόνος, για να βγουν τα παιδιά στις πλατείες και να μπορέσουμε κι εμείς με το ... αλτσχάιμερ και τα παράλυτα πόδια, που μας είχαν ως τότε φιμωμένους, να μιλήσουμε πρόσωπο με πρόσωπο με τους συμπατριώτες μας, όπως είστε εσείς που επί τέλους σπάσατε το φράγμα της αδιαφορίας και τώρα ψάχνετε να ανακαλύψετε πού βρίσκεται η αλήθεια.

Δεν νομίζω ότι υπήρξε στο παρελθόν άλλη ιστορική περίοδος με τόσους πολλούς και ισχυρούς ραγιάδες, έτοιμους να πουλήσουν το λαό αντί πινακίου φακής. Για μια καρέκλα, για μια θέση, για ένα μισθό, για ένα αξίωμα. Για ένα παμφάγο «Εγώ», αδιάφορο μπροστά στον πόνο του λαού και στο ξεπούλημα της πατρίδας.

Και σας ρωτά: Αφού το Μνημόνιο και η Δανειοληπτική Σύμβαση βρίσκονταν κατατεθειμένα από τον Μάιο του 2010 στη Βουλή, γιατί δεν βρέθηκε ούτε ένας Βουλευτής να κάνει γνωστούς όλους αυτούς τους άθλιους και καθαρά αντιλαϊκούς και αντεθνικούς όρους, με τους οποίους δεσμεύεται η ίδια η εθνική μας ακεραιότητα και θυσιάζονται οι εργατικές και κοινωνικές μας κατακτήσεις;

Ξέρετε πότε και πώς έγιναν γνωστοί οι όροι αυτών των δύο Συμβάσεων; Την πρώτη Δεκεμβρίου του 2010, από τον Καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου Γιώργο Κασιμάτη, με παρέμβασή του κατά τη διάρκεια της Ιδρυτικής Ομιλίας μου για την Κίνηση Ανεξάρτητων Πολιτών! Και από τότε ως σήμερα είναι ο Κασιμάτης, ο Μπέης και όλα τα μέλη της Κίνησής μας, που προσπαθώντας να σπάσουμε την ασφυκτική φίμωσή μας από όλες τις πλευρές, κατορθώσαμε τελικά να κάνουμε γνωστές σε όλο το λαό αυτές τις απαράδεκτες συμφωνίες, που φέρουν με ειδικό νόμο μία μόνο υπογραφή, ενός υπουργού και που αφού μας οδήγησαν στην καταστροφή και στα σημερινά αδιέξοδα, επιχειρούν τώρα με το νέο Μνημόνιο να ανοίξουν το δρόμο στις αρπαχτικές ορέξεις του κ. Ρουμπεϊ και των λοιπών συνεταίρων του, που όπως μας είπε, αποφάσισαν κρυφά να προχωρήσουν στην υποθήκευση όλου του πλούτου της χώρας, χερσαίου, ορυκτού, υποθαλάσσιου, τουριστικού και Μνημειακού. Όλη η Ελλάδα στο σφυρί.

Κι εμείς καθόμαστε εδώ και σκεφτόμαστε ακόμα τι θα κάνουμε. Κι αν εμείς είμαστε κοιμισμένοι, πού είναι, αλήθεια τα βράχια, οι πέτρες και τα κεραμίδια; Πού είναι ο Όλυμπος και ο Κίσαβος να ξεσηκωθούν και να βροντοφωνάζουν «Φτάνει πια»!

Δεν είναι η πρώτη φορά που μιλώ στη Θεσσαλονίκη. Πάντοτε όμως μετ' εμποδίων. Κι άλλοτε μας παραμόνευε ο παρακρατικός, που σήμερα έχει αντικατασταθεί από τον κρατικοδίαιτο, που απειλεί και εκβιάζει πίσω από την ασφάλεια της ανωνυμίας. Πού είναι όμως σήμερα αυτή η συμμορία που ξεκινούσε από την Φρειδερίκη, για να φτάσει στο ρόπαλο του Γκοτζαμάνη, που σκότωσε τον Γρηγόρη Λαμπράκη; Πού είναι όλοι αυτοί; Στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας. Την ίδια τύχη θα έχουν και τα σημερινά θλιβερά κακέκτυπά τους. Η διαφορά είναι ότι όλες τις προηγούμενες φορές είχαμε όλοι μαζί, όλος ο λαός, όλη η νεολαία, έναν ορατό εχθρό. Ήμασταν όλοι μαζί και απέναντι ο εχθρός. Όμως σήμερα ο εχθρός κατάφερε να κάνει ένα μεγάλο μέρος του λαού εχθρό του εαυτού του. Δεν φτάνει λοιπόν να χτυπάμε τον εχθρό. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να δια φωτίσουμε το λαό να πάψει να είναι εχθρός του εαυτού του.

Ας δούμε λοιπόν πού βρισκόμαστε σήμερα και πού μας οδηγούν για το αύριο. Σήμερα, ξεκινώντας το μεγάλο ξεπούλημα, βγάζουνε στο σφυρί για 25 δισεκατομμύρια αντί για 50 που είναι η πραγματική τους αξία, -πάρτε μια μεγάλη ανάσα-

τα δίκτυα τηλεπικοινωνιών, ηλεκτροδότησης, άρδευσης και φυσικού αερίου. Τράπεζες. Αεροδρόμια. Λιμάνια. Αυτοκινητόδρομοι. Αιγιαλοί, παραλίες και λοιπές εδαφικές εκτάσεις. Δικαιώματα εκμετάλλευσης κοιτασμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου, πολύτιμων λίθων και πετρωμάτων. Όλα αυτά η Κυβέρνηση συμφώνησε να τα ξεπουλήσει μέσω της εφαρμογής ενός σαρωτικού σχεδίου ιδιωτικοποιήσεων και εκποίησης περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου. Αυτό το πρόγραμμα αναμένεται να εξελιχθεί σε πρόγραμμα δημοσίων πλειστηριασμών, που θα αναλάβει να πραγματοποιήσει ένας Ανεξάρτητος Οργανισμός με το παραπλανητικό όνομα Ταμείο

Δημόσιας Περιουσίας, που πίσω του θα είναι οι ξένοι δανειστές μας. Ωστε οι εισπράξεις να πηγαίνουν κατ' ευθείαν στις ξένες Τράπεζες.

Με το νέο Μνημόνιο η Κυβέρνηση υποχρεώνεται να καθορίσει σαφές χρονοδιάγραμμα που θα περιγράφει για κάθε τρίμηνο ποια περιουσιακά δικαιώματα του Δημοσίου θα ιδιωτικοποιηθούν.

Η ταχύτητα αυτών των ιδιωτικοποιήσεων θα πρέπει να είναι τόσο μεγάλη, ώστε η διαδικασία να εξελιχθεί σε ένα αληθινό ξεπούλημα!

Μετά τον ΟΤΕ, του οποίου το 10% αναμένεται να εκποιηθεί ως το τέλος του μηνός στην Deutsche Telecom αντί του ευτελούς ποσού των 400 εκατομμυρίων ευρώ, με αποτέλεσμα αυτός ο γερμανικός κολοσσός να κατέχει το 40% αυτής της ζωτικής εθνικής επιχείρησης, σειρά για ξεπούλημα αναμένεται να πάρουν τα Ταχυδρομικά Ταμειυτήρια, ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, η Εταιρία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης, που είναι στο φετινό πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων.

Ακολουθούν η πώληση της ΕΥΔΑΠ, του ΟΠΑΠ και το 21% του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος».

Στο μεταξύ χώρες όπως η Ολλανδία και η Φινλανδία πιέζουν ώστε η Ελλάδα να υποθηκεύσει το συντομότερο δυνατόν τη δημόσια περιουσία της, προκειμένου να συναινέσουν για νέα χρηματοδότηση.

Θυμάμαι ότι ο Ευάγγελος Βενιζέλος με χαρακτήριζε κάποτε ως «ζων Μνημείο» του ελληνικού πολιτισμού. Λέτε να με βγάλουν κι εμένα στο σφυρί; Φανταστείτε να με πουλήσουν και να βρεθώ σαν ... γιουσουφάκι στο χαρέμι του Πασά Γιούνγκερ ή του Βεζύρη Ολι-Ρεν. Ευτυχώς που ο Σουλτάνος Στρως Καν βρίσκεται στη φυλακή... Είναι κι αυτό κάτι.

Φυσικά δεν είναι μόνο η δημόσια περιουσία που βγήκε στο σφυρί. Η συμφωνία με τα αφεντικά της Τρόικα οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην ολοκληρωτική καταστροφή της ελληνικής οικονομίας. Με την εφαρμογή μέτρων λιτότητας που θα βαθύνουν περισσότερο την ύφεση, θα μειώσουν τα φορολογικά έσοδα του κράτους και θα διευρύνουν το δημοσιονομικό έλλειμμα, στο οποίο οδήγησαν έως τώρα η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η Τρόικα. Στόχος του Νέου Μνημονίου είναι η παραπέρα αφαίμαξη των εισοδημάτων του Έλληνα πολίτη και η συρρίκνωση του Κράτους για να εξοικονομηθούν 30 περίπου δισ. Ευρώ.

Για τον λόγο αυτόν, Κυβέρνηση και Τρόικα συμφώνησαν ότι πρέπει να αυξηθούν και πάλι οι έμμεσοι φόροι, να επιβληθούν νέοι άμεσοι φόροι, να απολυθούν χιλιάδες εργαζόμενοι στο Δημόσιο και στις ΔΕΚΟ και να συγχωνευθούν εκατοντάδες υπηρεσίες και φορείς του ελληνικού Δημοσίου.

Από την πρώτη Ιουλίου και σε όλη τη διάρκεια των επομένων ετών, η μείωση των υπαλλήλων στο Δημόσιο και στις ΔΕΚΟ μπορεί να φτάσει στο 35%.

Όλα αυτά που ανέφερα, είναι μονάχα ένα μέρος από τη λαίλαπα που έχει ήδη ξεκινήσει και θα ολοκληρωθεί μετά την υπογραφή του Νέου Μνημονίου. Όμως τότε, όταν η περιουσία μας θα ανήκει στους ξένους αγοραστές, θα είναι ίσως αργά να αντιδράσουμε, γιατί η εγγυήτρια δύναμη γι' αυτές τις πωλήσεις, η Ευρώπη, έχει προβλέψει να υπερασπίσει τα κεκτημένα της με την ευρωπαϊκή αστυνομική δύναμη κι ακόμα με ειδικές μονάδες του ευρωπαϊκού στρατού.

Και για τον λόγο αυτόν βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Γιατί φοβόμαστε πως όταν κατεβούμε κι αυτό το σκαλοπάτι, θα είναι πάρα πολύ δύσκολη έως αδύνατη η επιστροφή μας στα επίπεδα στα οποία βρισκόμασταν πριν ξεσπάσει η καταιγίδα.

Και γι' αυτό σας καλούμε, καλούμε όλους τους Έλληνες, να βγούνε στους δρόμους και στις πλατείες ευθύς μόλις πληροφορηθούν ότι το Νομοσχέδιο που παραπλανητικά το αποκαλούν «μεσοπρόθεσμο» πρόγραμμα, μπήκε στη Βουλή για

συζήτηση και ψηφοφορία. Πρέπει με κάθε τρόπο να εμποδίσουμε την υπερψηφισή του. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος από την προσωπική συμμετοχή μας σ' αυτό το Κίνημα της παλλαϊκής αντίστασης.

Ανακεφαλαιώνω:

Στόχος της Παγκοσμιοποίησης είναι να κατεδαφιστούν τα εθνικά σύνορα και μαζί οι εθνικές ιδιαιτερότητες των λαών, η ιστορία, η γλώσσα, ο πολιτισμός και φυσικά να θρυμματιστεί ο οικονομικός, αναπτυξιακός, εργασιακός και κοινωνικός ιστός.

Με την εφαρμογή του «Σοκ και Δέος» που είναι η επίσημη τακτική της οικονομικής σχολής του Σικάγου, στοχεύουν να λυγίσουν τους λαούς με τον φόβο της ανεργίας, της ανασφάλειας, της εξαθλίωσης και της φτώχειας, να δημιουργήσουν μέσα στο λαό ένα τόσο ισχυρό σοκ, ώστε να τα χάσει, να ξεχάσει ποιος είναι και να μεταβληθεί σε φυτό είτε σε πειθήνιο κοπάδι προσφέροντας τον εαυτό του εύκολη λεία στις ορέξεις των σαρκοβόρων Μονοπωλίων των Αμερικανών και της Ευρώπης.

Κι αυτό ακριβώς συμβαίνει σήμερα στην πατρίδα μας. Αφού επί ένα χρόνο μας ζάλισαν με τα συνεχή αντιλαϊκά μέτρα που οδηγούν στην ανεργία, την εξαθλίωση, τα λουκέτα και το φάσμα της πείνας, έβγαλαν ήδη στο σφυρί τα πρώτα «φιλέτα» του εθνικού μας πλούτου. Και τώρα, όπως είδαμε, με το Νέο Μνημόνιο ετοιμάζονται για το Μεγάλο Φαγοπότι.

Τώρα όλος ο εθνικός μας πλούτος βγαίνει στο σφυρί. Η Ελλάδα ολόκληρη πωλείται στους ξένους και όσα χρήματα προκύψουν, θα πάνε κατ' ευθείαν στο χρηματοκιβώτιο του ΔΝΤ και της Ευρώπης των Τραπεζών. Υπάρχει άρα γε μεγαλύτερο έγκλημα από αυτό; Πώς είναι δυνατόν ένας λαός που θυσιάστηκε για να υπερασπίσει την εδαφική μας ακεραιότητα να διώξει τους ξένους κατακτητές και να σώσει την αξιοπρέπεια, την περηφάνεια και την τιμή του, να επιτρέπει σήμερα και μάλιστα σε μια εκλεγμένη κυβέρνηση να ξεπουλά ζετσίπωτα ολόκληρη τη χώρα μας στους ξένους;

Η Κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της φαίνεται πως μας θεωρούν πέρα για πέρα ηλίθιους, όταν ισχυρίζονται ότι προσπαθούν να μας σώσουν με τη βοήθεια των ξένων.

Εμείς είμαστε περήφανοι, γιατί από τον Δεκέμβριο του 2010 ξεσκεπάσαμε πρώτοι το μέγα ψέμα. Μιλήσαμε για το Μνημόνιο, την Τρόικα. Αναφερθήκαμε στην ξένη εξάρτηση, ουσιαστικά στην Αμερικανοκρατία, που από τα 1950 διαμορφώνει την εξωτερική και την αμυντική μας πολιτική, ελέγχει την οικονομία και τις πολιτικές εξελίξεις. Κατασκευάζει και ανεβάζει κόμματα της αρεσκείας της και κατεβάζει όσα την ενοχλούν ή την φοβίζουν. Ανεβάζουν και κατεβάζουν Κυβερνήσεις. Επιβάλλουν και παύουν πρωθυπουργούς. Χωρίς την ξένη εξάρτηση δεν ήταν δυνατόν να ευδοκιμήσουν καταστάσεις όπως οι σημερινές. Ο ίδιος ο Γιώργος Παπανδρέου, χωρίς τις πλάτες των ΗΠΑ δεν θα τολμούσε να μας κοροϊδεύει κατά πρόσωπο και να προχωρεί σε πράξεις που σε άλλες εποχές, αυτοί που θα τολμούσαν να τις κάνουν, θα σερνόταν ασφαλώς σε δικαστήρια, φυλακές και ίσως ακόμα και σε εκτελεστικά αποσπάσματα.

Σ' αυτή τη χώρα, εδώ και 2.500 χρόνια, όποιος τολμούσε να πει ότι προσφέρει ένα τμήμα της εθνικής ακεραιότητας στους ξένους, στιγματιζόταν ως προδότης και είχε την τύχη που του αρμόζει.

Ως απλός Έλληνας που έμαθα από έφηβος να θεωρώ ότι η υπεράσπιση της πατρίδας μου είναι το υπέρτατο χρέος, νοιώθω ντροπή και οργή όταν κάποιος μπορεί να αρθρώνει αυτή τη φοβερή φράση μέσα στην ίδια τη Βουλή και να μην απομονώνεται αυτοστιγμεί αλλά να μπορεί στη συνέχεια να προχωρεί χωρίς ουσιαστικά εμπόδια στο ξεπούλημα της πατρίδας μας στους ξένους...

Δεν αντιλέγω. Είμαι καλλιτέχνης. Είμαι μουσικός. Είμαι συνθέτης. Και τι θα πει αυτό; Ότι ως πολίτης είμαι διαφορετικός από τους άλλους; Ότι δηλαδή ένας νομικός, ένας επιχειρηματίας, ένας δημοσιογράφος ή ένας επαγγελματίας πολιτικός έχουν μεγαλύτερη ευθύνη και περισσότερα δικαιώματα να αποφασίζουν για τα κοινά απ' ό,τι εγώ; Ότι διαθέτουν μόρφωση, σκέψη, κρίση ανώτερη από μας τους καλλιτέχνες; Θα πρέπει άρα γε να ακούσω την κ. Ντόρα Μπακογιάννη, που ρωτά πόσο κόστισε η ... συγκέντρωση στα Προπύλαια και ποιος χρηματοδότης βρίσκεται από πίσω. Δηλαδή πόσα πήρα και ποιος με πληρώνει; Ή θα πρέπει να δώσω σημασία στα «συντροφικά» πισώπλατα χτυπήματα, ότι είμαι αχάριστος να χτυπώ το Σύστημα, που τόσα πολλά χρήματα μου έδωσε κι εγώ πήγα με τον Μητσοτάκη και τώρα, ανεγκέφαλος και αφελής όπως είμαι, αφήνω να με εκμεταλλευθούν οι επιτήδαιοι που κρύβονται πίσω από μένα; Ή τέλος θα πρέπει να ασχοληθώ με τις καθημερινές εμφανίσεις του κ. Χυτήρη στα κανάλια, που μας τσουβαλιάζει όλους μαζί, όσους κατεβαίνουν στις πλατείες και στα Προπύλαια και μας προκαλεί «Αν τολμάτε, κάντε κόμμα να δούμε πόσο μετράτε»;

Το γεγονός είναι ένα: πως οι πλατείες και τα Προπύλαια τους πανικοβάλανε. Και κάνουν ότι δεν μας βλέπουν, δεν μας ξέρουν και δεν μας μετρούν, πιστεύοντας έτσι ότι δεν υπάρχουμε, ότι είμαστε αέρας, ένα κακό όνειρο, ένας εφιάλτης που θα σβήσει.

Για να δώσω λοιπόν μια απάντηση από αυτό το βήμα, μιας και φιμώνεται συστηματικά η φωνή μας, θέλω να σας δηλώσω ότι όταν ξεκίνησα με την Κίνηση Ανεξάρτητων Πολιτών, ξεκίνησα με σκοπό να φτάσω ως το τέρμα. Χωρίς να υπολογίζω εμπόδια και θυσίες. Και το τέρμα έχει ένα όνομα: Είναι η οριστική απαλλαγή της Ελλάδας από την ξένη εξάρτηση. Και γι' αυτό ο πρώτος μας στόχος είναι η Εθνική Ανεξαρτησία. Στη συνέχεια και αφού αντικαταστήσουμε το σημερινό Σύστημα Εξουσίας με νέο Σύνταγμα, νέους θεσμούς, νέες σχέσεις, καινούριο αμυντικό δόγμα και εξασφαλίσουμε την εδαφική μας ακεραιότητα και εγκαταστήσουμε τον Λαό στο θρόνο της Εξουσίας, τότε θα έχουμε εκπληρώσει τον δεύτερο Στόχο, δηλαδή την Παλλαϊκή Εξουσία με στόχο την Άμεση Δημοκρατία.

Από κει και πέρα επεξεργαζόμαστε από σήμερα με τη σύσταση επιτροπών από επιστήμονες και απλούς πολίτες, ένα πλήρες πρόγραμμα οικονομικής ανάκαμψης και ανάπτυξης, με επίκεντρο την άνοδο του οικονομικού, μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου της ελληνικής κοινωνίας, γεγονός που θα οδηγήσει και πάλι τη χώρα μας στον υψηλό βαθμό της εκτίμησης, του κύρους και της ακτινοβολίας που της αξίζει. Κι αυτός είναι ο τρίτος μας Στόχος: Η Πατριωτική Αναγέννηση.

Στο σημείο αυτό σας παρουσιάζω συνοπτικά τον «Δεκάλογο», το Πρόγραμμα Αρχών της Κίνησής μας:

Αγωνιζόμαστε για:

1. Να απαλλαγούμε από το Μνημόνιο, την Τρόικα και το ΔΝΤ.
2. Να χαρακτηρίσουμε Άκυρες όλες τις δεσμευτικές συμβάσεις-συμφωνίες που υπέγραψε η Κυβέρνηση του Μνημονίου.
3. Να απαλλαγούμε οριστικά και τελεσίδικα από τα χρέη και τους τόκους.
4. Να απαιτήσουμε τις πολεμικές επανορθώσεις από την Γερμανία.
5. Να συνάψουμε Δάνεια και Επικερδείς Συμφωνίες με κάθε χώρα, Ανατολική, Δυτική, Βόρεια ή Νότια, που θα δεχτεί να μας δανείσει με χαμηλό επιτόκιο και με λογικούς όρους..
6. Να διεκδικήσουμε το status της Ουδετερότητας με την καθιέρωση ισότιμων σχέσεων με όλες τις χώρες του κόσμου και με την επιδίωξη να μη διαταραχθεί η θέση μας στην Ευρώπη. Όσον αφορά το ΝΑΤΟ, το Status της Ουδετερότητας οδηγεί σε

αναθεώρηση των σχέσεών μας. Τέλος οι διεθνείς εγγυήσεις που θα συνοδεύουν την Ουδετερότητα της χώρας, μάς απαλλάσσουν οριστικά από τα βάρη των εξοπλισμών.

7. Να επιβάλουμε τα Κυριαρχικά μας Δικαιώματα στους τομείς των διεθνών σχέσεων και της Άμυνας της Χώρας.

8. Να αξιοποιήσουμε τον ορυκτό και υποθαλάσσιο πλούτο της χώρας ξεκινώντας με την ΑΟΖ.

9. Να αναθεωρήσουμε τον Συνταγματικό μας χάρτη με νέους θεσμούς που να εξασφαλίζουν το Πολίτευμα της γνήσιας-πραγματικής και άμεσης Δημοκρατίας.

Και τέλος

10. Να εφαρμόσουμε ένα Νέο Πρόγραμμα Οικονομικής Ανάπτυξης-Κοινωνικής Ανόρθωσης-Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης και Πολιτικής Αναγέννησης με στόχο την ραγδαία άνοδο του οικονομικού-κοινωνικού-μορφωτικού και πολιτικού επιπέδου του ελληνικού λαού με την παράλληλη ανάδειξη του κύρους της χώρας στον διεθνή χώρο.

Όπως δήλωσα στα Προπύλαια, δεν σκοπεύω να πεθάνω προτού να δω αυτή τη μεγάλη νίκη του Ελληνικού Λαού. Θα ζήσω και θα παλεύω στην πρώτη γραμμή. Αν οι εχθροί μου θέλουν να είμαι «αφελής γέρος», «παράλυτος», με «ελαττωμένη νόηση και με αλτσχάιμερ», τόσο το καλλίτερο. Αν εξακολουθήσουν να είναι απέναντί μας τόσο τυφλοί όσο ήταν έως σήμερα, τόσο το καλλίτερο για μας. Θα φτάσουμε έτσι πιο εύκολα στον τελικό μας στόχο.

Προς το παρόν έχω τη δυνατότητα να διαδηλώνω και να βιώνω αυτή την απέραντη χαρά που δίνει η επαφή μου μαζί σας.

Και τώρα σας αφήνω, γιατί από αύριο θα πρέπει να βρίσκομαι στους δρόμους της Αθήνας, μπροστά στη Βουλή, μαζί με εκατοντάδες χιλιάδες άλλους όπως ελπίζω, για να υψώσουμε ένα ζωντανό τείχος, ώστε να μην περάσει το Νέο Μνημόνιο κι ακόμα πιο πέρα, έως ότου διώξουμε την Τρόικα και επιβάλουμε τη θέληση του Ενωμένου, Ανεξάρτητου Ελληνικού Λαού.

Σας καλώ να κάνετε κι εσείς το ίδιο, εδώ. Πρέπει όλη η Θεσσαλονίκη να αποφασίσει να πάρει της τύχες της πατρίδας στα χέρια της.

Αυτό επιτάσσει η μεγάλη αγωνιστική σας κληρονομιά.

Τελειώνοντας απαντώ στο ερώτημα που ακούγεται από παντού:

- Υπάρχει λύση έξω από το Σύστημα;
- Υπάρχει προοπτική;
- Υπάρχει άλλη λύση ρεαλιστική;

Ναι, υπάρχει τέτοια λύση που για να είναι ρεαλιστική θα πρέπει να στηρίζεται στη μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας. Αυτό απαιτεί η Δημοκρατία. Αυτό απαιτεί το συμφέρον της χώρας. Έτσι πιστεύω.

Μονάχα μια ανεξάρτητη Κυβέρνηση που θα έχει τη δύναμη να αντικαταστήσει το σημερινό εξαρτημένο Σύστημα Εξουσίας (κι αυτό μπορεί να το κάνει μόνο αν έχει πίσω της την μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού) θα μπορέσει να χαρακτηρίσει το σύνολο των οικονομικών και άλλων δεσμεύσεών μας ως δεσμεύσεις απεχθείς, που έγιναν πίσω από την πλάτη του λαού και επομένως είναι εθνικά απαράδεκτες και άκυρες.

Μια Κυβέρνηση που θα αναζητήσει άμεσα δάνειο από άλλες δυνάμεις, όπως την Κίνα και τη Ρωσία, με λογικό επιτόκιο, όπως άλλωστε οι ίδιες το είχαν προτείνει στον κ. Παπανδρέου που το απέρριψε, όπως άλλωστε ματαίωσε και την κερδοφόρο σύμβαση του Μπουργκάς εν μέσω οικονομικής κρίσης, μόνο και μόνο για να φανεί αρεστός στους Αμερικανούς.

Μια Κυβέρνηση που θα επιδιώξει τη σύναψη συμφωνιών με τις ίδιες δυνάμεις για τη δημιουργία κοινοπραξιών με στόχο την εκμετάλλευση του εθνικού μας

πλούτου με γνώμονα το εθνικό μας συμφέρον, ώστε να επιτύχει την οριστική απαλλαγή μας από κάθε είδους δεσμεύσεις και στη συνέχεια να προχωρήσει στην εφαρμογή ενός προγράμματος οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, στηριγμένου στη θεσμοθετημένη λαϊκή κυριαρχία με στόχο την Άμεση Δημοκρατία και με αποκορύφωμα την πατριωτική Αναγέννηση.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος, αν θέλουμε να γίνουμε Ανεξάρτητοι, Ελεύθεροι και Κυρίαρχοι. Βέβαια ο δρόμος αυτός είναι δύσκολος και θα χρειαστούν σκληροί αγώνες και μεγάλες θυσίες. Γι' αυτό χρειάζεται αγάπη για την Πατρίδα και απόλυτη αφοσίωση και πίστη στα ιδανικά της ελευθερίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ευτυχίας του Λαού. Και να μην ξεχνάμε πως η Λευτεριά δεν χαρίζεται αλλά κερδίζεται.

Γεια χαρά.

Πλατεία Αριστοτέλους, 9.6.2011

Μίκης Θεοδωράκης